

CONSIDERAȚII ETIOPATOGENICE CU PRIVIRE LA 57 CAZURI DE SINDROM DOWN

Alina Dulău, C. Rusnac

Clinica de Pediatrie nr.3
U.M.F. Târgu-Mureș

Deși originea genetică a sindromului Down este bine stabilită, se știe mai puțin despre factorii endogeni (alți decât cei genetici) și, mai ales, despre factorii exogeni (infecții, alcoolism cronic, endocrinopatii materne etc.) și în special, despre vârsta mamei, considerată multă vreme și în mod exclusiv, cel mai important factor de risc.

Au fost luate în studiu 57 de copii cu sindrom Down confirmat genetic, care au fost supuși unei anamneze amănunțite privind starea la naștere și antecedentele credocolaterale, cât și unui examen complet, clinic și paraclinic (ecocardiografie, ECG, radiografie toracică, EEG și hematologic).

S-a ajuns la următoarele concluzii:

1. La copiii studiați, curba de vârstă a mamei lor a înregistrat un vârf de incidență crescută între 36 și 40 ani.

2. La 31 mame (54,5% din cazuri) am găsit o serie de factori care ar putea fi incriminați în favorizarea apariției acestei anomalii, pe lângă vârsta mamei, considerată ca cea mai importantă.

3. Malformațiile cardiace congenitale s-au întâlnit la 23 copii (40,4%); cei mai mulți au fost primii născuți, greutatea la naștere și sexul fiind mai puțin importante
